

Geografia regionu

Autor: Izabela Stapor

{smoothgallery image=M322.jpg&title=Orientacyjny zasięg terytorialny Krakowiaków wschodnich&caption=Orientacyjny zasięg terytorialny Krakowiaków wschodnich}Tereny pogranicza Małopolski środkowej – zamieszkiwane niegdyś przez Krakowiaków wschodnich – obejmują zachodnią część Kotliny Sandomierskiej (ok. 3871 km²), a dokładniej takie mezoregiony, jak: 1. Nizinę Nadwiślańską (mezoregion na pograniczu Wyżyny Małopolskiej i Podkarpacia Północnego), która jest szeroką doliną w górnym biegu Wisły, ciągnącą się od Krakowa po Zawichost (region obejmuje również dolinę górnego Dunajca). Nizina Nadwiślańska składa się z trzech tarasów: tarasu zalewowego, wyższego tarasu piaszczystego (częściowo zwydmionego) oraz tarasu przykrytego lessem. Od południa przylegają do niej wielkie stożki napływowe spływające z Karpat rzek – Raby, Dunajca i Wisłoki. Od północnego zachodu region ograniczony jest wyraźnym progiem erozyjnym, przeciętym dolinami rzek spływających z Wyżyny Środkowopolskiej: Szreniawy, Nidzicy, Nidy, Opatówki i innych. 2. Podgórze Bocheńskie, które leży między doliną Dunajca na wschodzie a Krakowem na zachodzie. Pogórze ma postać łagodnych wzniesień o wysokości 260 – 300 m n.p.m., rozczłonkowanych przez doliny i płynące w nich potoki, przechodzących ku północy w płaskodenne doliny Raby i Wisły. 3. Płaskowyż Tarnowski (południowa część Kotliny Sandomierskiej), Graniczy od północy i zachodu z Niziną Nadwiślańską, od wschodu z Doliną Dolnej Wisłoki, od południa z Pogórzem Ciężkowickim i (na krótkim odcinku) z Pogórzem Rożnowskim. Gleby regionu są słabe, rozwinięte jest tu jednak rolnictwo. Region posiada również niewielkie obszary leśne. Głównym miastem regionu jest Tarnów. Źródło: wikipedia.pl